

Nicolae VASILE

## **Și totuși, trece!...**

**Cândva, pe când  
primeam mesajul tău,  
îl așteptam ca pe ceva  
trimis de Dumnezeu.**

**Nimic din astă lume  
nu-mi era mai sfânt,  
el îmi umplea pe loc  
întregul suflet și gând.**

**Privirea-mi către tine,  
spunea atât de mult,  
că toți înțelegeau,  
dar tu te-ai prefăcut.**

**Azi, nici măcar  
nu mai tresar  
când văd mesajul tău  
că vine iar și iar.**

**El vine de la tine des acum,  
dar nu emoționează nicidecum,  
că este ca al tuturor,  
fără inimă și fără dor.**

**Farmecul sfânt te-a cuprins,  
acum o știu prea bine,  
dar tot atât de bine știu  
că n-a fost pentru mine.**

**Eu te-am privit la început,  
smerit, ca pe-o icoană,  
dar tu atâta ai putut să fii,  
doar o simplă cucoană.**

**Chiar am crezut în tine  
ca în Maria, sfântă, eternă,  
dar nu ai putut să fii decât  
femeia, eterna problemă.**